

Като минахъ презъ гората край разорената лисича дупка, азъ пакъ намѣрихъ следитѣ на старата лисица-Горката, тя бѣ дохождала тукъ презъ нощта и бѣше откопала нацапанитѣ съ калъ трупове на своитѣ деца.

Тритѣ трупа на лисичетата, изровени отъ майка имъ, и донесената отъ нея храна.

Тѣ лежеха тукъ и тритѣ, облизани и гладки, а близу до тѣхъ имаше две наши, наскоро умъртвени кокошки. Прѣсно изровената земя бѣше покрита съ следи, по които познахъ, че тукъ около мъртвитѣ малки е лежала майката и ги е пазила. Тукъ тя имъ е донесла и храна. Тя се е разположила около тѣхъ и напраздно имъ е предлагала млѣкото си, като е искала да ги нахрани и стопли, както по-преди. Но

подъ тѣхната гладка козина тя е намѣрила студени, вкоченѣли тѣла и студени, неподвижни муцунки!..

Дълбока следа отъ лапитѣ, гърдитѣ и колѣнитѣ ѝ се виждаше на мѣстото, кждето тя е лежала и дълго ги е пазила и оплаквала, както само майка може да оплаква своитѣ деца. Но следъ това тя вече не дохождà при разрушената си бърлога, защото се е убедила, че малкитѣ ѝ сж вече мъртви.